

П А В Л Е.

А мойятъ е готовъ да ми скокне въ ръката и да свръжи работата.

Я С Ъ Н О В Ъ.

Азъ никога нѣма да заборава това добро, което ми вие правите днесъ; ако азъ ви не вѣрия за това, то ще да ви вѣрне господъ.

П ъ Й О.

Нека само да са свръши работата, а азъ не ща никакви благодарности.

П А В Л Е.

А азъ колкото добро сѫмъ правилъ на тоя свѣтъ, толкова искамъ и да ми са вѣрне. Веднашъ заклахъ на стрина Недѣліовица една кокошка, и за това трѣба да я повикамъ на колѣда да ми заколи свинята.

Д ъ до НИКОЛА.

Чѣкайте, не говорете! (Туря си ухото на дуварътъ и чука сѣ пѣрстъ. Извѣжте така сѫщо са чуе чукане). Елате и приближете са до дуварътъ.

На дуварътъ са появлява Стоенка и баба Койка, които тѣглатъ една ежлба, изкачватъ я горе, спушкатъ я на другата страна и слазятъ по нея.

С Т О Е Н К А

Я С Ъ Н О В Ъ (са приближава и помага Стоенки да слѣзе).

Стоенке!

С Т О Е Н К А (слазя, спушча са и прегърща Ясѣнова).

Димитре!

Я С Ъ Н О В Ъ (я отхласва отъ себѣ са).

Почѣкай! Ти си осквѣренена, ти си спала подъ единъ таканъ съ поганците, ти си. . .